гостоприемец (чт) който приема гости, оказва гостоприемство.

Гостоприемство (то) приемане и угощаване Христиани хора с заплата или без заплата.

Гостувам гл. ср. стоя, бавя се и живея у някого на гостя. Запрто почетно трябва да гостувам. Л.Д. 1874. р. 150.

Гостуване (то) от гостувам.

Гостянин (чт) в. гостенин

Гостянка (та) в. гостенка

Гости, ин, гл. дл. гощавам, угощавам: и жалили своя девер дякона, да го гостим со господарски мандум. М. 159. Ако заповядам да гостим странника и другинката му со сфкакво ястие пита, ще ги гостим. Р. 39. 2) гл. ср. в. гостувам.

Государ (чт) господар: царю ле государю ле. М. 70

Готвар (чт) който готви, сготвя, свари; аз чия. чагер, товар, готвач: сладки и прилатни вечия които ни сладат готварет. Д. 1878 р. 150

Готварка (та) жена която готви разни естия.

Готварница (та) двото готвят естието, готвачница, аз чийница, магерница; мутфак.

Готвач (чт) в. готвар

Готвачка (та) в. готварка.

Готвачница (та) в. готварница

Готвене (то) готовене, що прави който готви; готвене, мандра. 2) готовене, приготвене.

Готвя се. в. готвене.

Готвя, ин. гл. дл. 1) прав, гозба, ястие, стравям съкмявам заедно: За гости гости готвила. Л. 242. Кой да ядеш и готви. 1870 р. 150 2) приготвям, нов, основа, що ще трябва: Елка Лалу трябмена готвене. Д. 30. Георги му готвене. Р. 8.

Готвя се гл. възвр. приготвям се, тъкмя се, съкмявам се; кажа се, готвя се да стръгия; тамам се готвях да пъчам; хич бадрим не двий се готви. Ходим вон тъмно на хабрилък, готвяхме да идат и тръгни пъти. 1869 р. 157.

Готка (та) Гумен. в. Ягова, Плоскавица.

Готов, а, о, — и (чт) 1) който се приготвил, натъкмил за нещо да прави 2) който е свършил или свършва нещо което прави: Ти сеча е на готово. 3) който е разположен, или приседруга чим нещо: Готов чалов; готов съм на всичко: що е готово то е готово. Ст. л.

Готовка (та) в. готово: тъмни нарядят да задържат и готовката, което с голями мъжи и пестение сл. стечемили. 1869 р. 179.

Готово (то) приготвено то, нова вече що има, готови стрия: От готово то на ядо, който е кутия, да се прямся, на дъбовати на ония, който е продан. Л.Д. 1874 р. 210. Чаго

Готолюбец (чт) който обича да приема гости аврам гостолюбец. М. 29.

Готолюбив, а, о, — и (чт) който що гостолюбец.

Готолюбие (то) що е що гостоприемство.

Готолюбка (та) жена гостолюбец.

Готовари, е, о, — и (чт)

Готовец, дармодя, който гледа все на готово да не работи, хазярлъчия: мноф. Готовановци. За свети тунеядци готовановци калугери. Зк. 92

Готовеглавец, неутвърдимо едно.

Готовичък, чка, чко, — и (чт) смеш. от готов, все да мъ е на готовичко.

Готовност (то) състоянието на готовий.

инв. № 801